

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXV. S. Catharina Virgo & Martyr. In malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. 1. Sap. 1. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

S Catharina Virgo & Martyr.

In malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. I. Sap. 1. v. 1.

1. Considera sapientem in quocunque genere dici illum qui scit iudicare de rebus secundum primas altissimasque causas, & secundum easdem ordinare. Et ideo tales sunt artis cuiuslibet Magistri, tantò scilicet meliores, quanto possunt altiùs iudicare de rebus in arte sua, easque ordinare. *Ut sapiens Architectus fundamentum posuit. I. Cor. 3.* Ita est, prima & suprema causa, quæ omnia transcendit, Deus est, unde qui solum scit iudicare de rebus, easque ordinare secundum causas inferiores Deo quantumvis altas, dicitur equidem sapiens, sed in eo genere dicitur, v. g. Architectonicæ, Juris Civilis, SS. Canonum: non dicitur sapiens absolute, solum ille dicitur absolute sapiens, qui novit iudicare de rebus, & eas ordinare secundum causam earum supremam, quæ est Deus. *Ecce timor Domini ipsa est sapientia. Iob. 28. v. 28.* Ratio est, quia omnes artes illæ minores parùm per se ipsas valent, nisi cum ipsis possideatur ars maxima, quæ consistit in consecutione ultimi finis. Hinc ceteræ ancillari debent omnes, & ideo noveris cum illis omnibus, quotquot sunt, te damnari posse, nisi accedat etiam ista, tunc verò quid om-
R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

nes illæ juvabunt? *Et si quis fuerit consumatus inter filios hominũ, si ab illo abfuerit sapientia tua Domine, in nihilum computabitur. Sap. 9. v. 6.*

2. Considera hanc sapientiam tam excellentem, de qua loquimur, donum esse proprium Spiritus sancti, qui modo quodam speciali inspirat animabus, quomodo de rebus omnibus oporteat iudicare, & quomodo secundum Deum eas ordinare, id est secundum voluntatem Dei, secundum placitum & gloriam Dei, & qui maximè quæstuosus est; Amorem Dei. Id, quod intelligebat Apostolus, cum diceret: *Homo spiritualis iudicat omnia.* non quòd ille iudicare semper possit secundum regulas inferiores, quales sunt humanæ, sed quia semper de ijs iudicare potest secundum superiores, quales sunt Divinæ. Mirum ergo videri non debet, quòd sapiens hoc loco dicat: *In malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis.* quia Spiritus sanctus, qui dat ejusmodi sapientiam, averfatur Animam malevolam, id est, animam addictam superbiæ, Iræ, Invidiæ, Acediæ, quæ è vitij capitalibus magis propriè attribuuntur animæ, & aver-
Xxx xx fatur

fatur corpus subditum peccatis, hoc est, Crapulis & libidini, quæ vitiorum Capitalium magis propriè tribuntur corpori. & ideo num Spiritus sanctus illis infundet donum adeò singulare? *Spiritus sanctus auferet se à cogitationibus, quæ sunt sine intellectu. Sap. 1. v. 5.* Oportet prius tali hospiti recipiendo, qualis est Spiritus sanctus, preparare cor tuum, pulsus omnibus cuiuscunque generis peccatis, tanquam operibus nimium stultis, & tunc donorum ejus particeps eris; cum non sit eorum Principum unus, qui dona sua alienis transmittunt manibus, ipse illa affert. *Spiritus plenus ex his veniet mihi. Jer. 4. In fluit in eum Spiritus Domini. Irruit in eum Spiritus Domini. Fuit in eo Spiritus Domini. Iud. 3. v. 10.* Istæ sunt voces, quibus de ipso loquitur Scriptura. imò ista est ratio, ob quam dicitur similis vento vehementi, quia imbrem suorum favorum non solum in sinum depluit, uti ventus ordinarius, sed ipse defert. *Factus est repente de caelo sonus tanquam aduentus Spiritus vehementis, & replevit totam domum, ubi erant sedentes. Act. 2.* Vis igitur accipere, hanc sapientiam tam præclaram, quæ donum ipsius est? Ipsummet roga, ut ad te veniat. *In vocavi, & venit in me Spiritus sapientie, hoc est, Spiritus dator sapientie. Sap. 7. v. 7.*

3. Considera, cuncta peccata tam Spiritus quæ in carnis, quæ priore puncto in sinu avimus, duas includere pervertitates. Una est aversio à Deo,

altera Conversio ad res creatas. Nilominus inter utraque hoc differentia est, quòd ista corporis plus habet ad conversionem ad res creatas, quæ omnia complentur in latissimo Appetitu sensuali, qui capax non est carnis voluptatum, quæ à Deo procedunt, & quatenus in eum redundant, inde etiam si non perinde existimetur, ut Spiritus, tam reus non est. Peccata Spiritus plus habent Aversionis à Deo, licet iste capax omnino foret voluptatum, quæ à Deo proficiscuntur, cur non curat, ut potius illis adherere licebris, quas à rebus capis creatas habet, quòd peccata, quæ sensuali operantur, plus habeant diabolicæ, quæ carnalia, plus animalis. In ista Anima operatur ut Anima in carnis, & ideo retinet nomen Animæ. *In malivolam animam non introibit sapientia.* In istis Anima, ceu foret eadem cum corpore, potius corporis gratia operatur quàm sui, ideo relinquit nomen Animæ, & suscipit nomen Carnis: *neque habitabit in corpore subditum peccatis.* In illis operatur Anima etiam propria tanquam domina, & dicitur velle malum: *in malivolam animam, id est, in animam volentem malum non introibit sapientia.* In ista operatur Anima tracta potius ad sensum Ancillæ ab Appetitu sensuali, quæ non tam anima quàm corpus fuerit, & ideo non tam velle dicitur malum, quàm ad volendum esse sobria. *Neque habitabit in corpore subditum peccatis.* Tu interim non erubescere ipsam

dum te à capite ad calcem considerans
nescis, quam partem habeas foetidior-
rem, nobilem, an ignobilem?

4. Considera, quod hoc loco præ-
cipue notandum est, dici de sapientia:
in corpore subdito peccatis non habitabit.
In malevolam animam non introibit.
Ratio est, quia, sicut peccata spiritu-
alia naturâ suâ plus habent Aversionis
à Deo, quam carnalia, ita nec menti
propinquare sinunt illam sapientiam,
quæ hoc spectat, ut Deus in omnibus
semper sit prima Regula. *Initium*
superbia hominum apostatate à Deo,
quoniam à Deo, qui fecit illum, recessit
cor ejus. Eccles. 10. v. 14. Et sicut pecca-
ta carnalia plus habent conversionis
ad res creatas, quam spiritualia, etsi
minus habeant Aversionis à Deo, ita
dam nonnunquam sunt causa labendi,
sunt equidem magis appropinquare
sapientiam cordi hominis radio quo-
dam fidei coruscante, qui cum excitet,
aut exhortatione terrificâ, quæ com-
moveat, aut exemplo salutari, quod
compungat, quid porro? etsi introire
sinant, perieruntque tamen morari diu-
tius non permittunt ob vehementem
adhesionem cordis ad rem creatam,
ad quam se convertit. *si subito appa-*
verit Aurora, arbitrantur umbram
mortis, & sic in tenebris, quasi in luce
ambulant, dum gaudent sensuales illis

suis sensuum illecebris, quasi forent
sinceræ deliciae sapientiae, cujus non
sunt capaces. *Iob. 24. v. 17.* verbo is,
cui dominantur peccata spiritualia,
ægrè admodum convertitur. *In male-*
volam animam non introibit sapientia.
Cui dominantur peccata carnalia, si
non tam difficilis est ad conversionem,
certè valde est debilis ad perseveran-
tiam. *Nec habitabit in corpore subdito*
peccatis. Utrumque malum est gra-
vissimum, quodnam sit majus, diffici-
le est divinare. Quidsi ergo in te tara
Spiritualia quam carnalia unitis viri-
bus pessima quæque in tui perniciam
designarent, utendo perfidis solùm
propensionibus suis, nunquam hæc-
tenus abs te sat eradicatis ex anima pa-
rum amante Dei, aut ex corpore ni-
mium suis addicto oblectamentis?
Quo casu contingeret infelici sorte te
accenseri filiis Agar, qui non sunt apti
aliam querere sapientiam quam ter-
renam. *Filii Agar, qui exquirunt pru-*
dentiam, qua de terra est; viam autem
sapientiae nescierunt. Baruc. 2. v. 23.
secus ac illa Virgo, cujus hodie festum
agimus diem, adeo sapiens, quia di-
versorium fuit Spiritus sancti, qui in
ipsa tanquam Templo suo con-
quievit.

* * *

